

Het heiligenboek

De bezorgdheid van Monica van Hippo *Tom Zwaenepoel*

Monica wordt omstreeks 332 in Thagaste geboren. Ze krijgt een christelijke opvoeding en trouwt met een oudere, heidense man. Door haar voorbeeldige houding slaagt ze erin haar energieke en overspelige echtgenoot kort voor zijn dood tot het christendom te bekeren. Een half jaar na het doopsel van haar zoon Augustinus (387) keert ze samen met hem terug naar hun vaderstad Thagaste. Ze sterft in de havenstad Ostia, waar ze samen met Augustinus op het punt staat zich te laten inschepen naar Noord-Afrika.

Monica is een vrouw met een grote innerlijke kracht. Ze is vastberaden, waardig en zachtmoedig. Ze staat boven elke 'roddelpraat' en bewerkt vrede in haar huwelijk, gezin en omgeving. In plaats van zelf oplossingen af te dwingen, volhardt ze in geduld en gebed. In haar moeilijke huwelijk is ze verre van slaafs, integendeel. Zonder een uitdagend woord te uiten, wacht ze tot de woede van haar echtgenoot over is en dan legt ze rustig uit dat zij gelijk heeft. Ze bestrijdt het kwaad niet met kwaad, maar overwint het met het goede.

Ook voor haar zorgenkind is Monica een bron van zegen. De bezorgde moeder zoekt bijstand in haar pijn, wendt zich in gebed innig en constant tot God en legt

haar zorgen in zijn handen. Als mystica heeft ze gevoel voor Gods handschrift. Ze kan zijn boodschappen ontcijferen en die onderscheiden van haar eigen wensvoorstellingen. Ook al luistert Augustinus niet naar haar raadgevingen, ze blijft volharden, want haar levenswens bestaat erin om haar zoon nog vóór haar dood als gelovige te zien. Ze volgt Augustinus, die haar wil ontlopen om ongehinderd zijn eigen weg te gaan. Uiteindelijk beleeft ze in Milaan de positieve invloed van Ambrosius op haar zoon. Augustinus' doopsel leidt tot een nieuwe vertrouwensrelatie tussen moeder en zoon. Samen varen ze terug naar Afrika. Als ze in Ostia bij Rome lange tijd op een schip moeten wachten, komt het tot een innig gesprek tussen beiden (*Confessiones* 9, 10). Haar laatste wens luidt: „Gedenken jullie mij aan het altaar van God, waar jullie ook zijn” (*Confessiones* 9, 11). Haar doel en einde liggen dicht bij elkaar.

Augustinus beseft dat hij alles aan zijn moeder te danken heeft. In zijn *Confessiones* beschrijft hij haar diepgaande betekenis voor zijn geestelijke ontwikkeling en bekering. Monica, die altijd aanwezig is als hij problemen heeft, is voor hem een indrukwekkend en blijvend monument, een groot voorbeeld van christelijke moe-

derliefde. Om de innige verbondenheid van de 'grote' moeder met haar 'nog grotere' zoon te accentueren, verplaatste de vernieuwde Romeinse heiligenkalender van 1969 haar feestdag van 4 mei naar 27 augustus, de dag vóór Augustinus' feestdag.

Monica's getuigenis kan ook families in onze tijd veel troost en hulp schenken. Hoeveel moeilijkheden zijn er ook vandaag in familiale relaties? Hoeveel moeders zijn niet bezorgd omdat hun kinderen foute wegen inslaan? Als alle moeders de weg van hun kinderen met Monica's voorbeeld en gebed zouden begeleiden en als de kinderen die liefde ook zouden beantwoorden, liepen op deze wereld alleen maar dolgelukkige mensen rond.

Tijdens het angelus van 27 augustus 2006 omschreef emeritus paus Benedictus betekenis van de moeder van Augustinus voor de 'hedendaagse mens' als volgt: „Monica, een wijze vrouw die vast geankerd is in het geloof, nodigt alle vrouwen uit om de moed niet te verliezen. Ze spoort ze aan hun zending als echtgenote en moeder onverstoort voort te zetten, door steeds een groot vertrouwen in God te hebben en te blijven vasthouden aan het gebed.”

Benedictus had Monica ongetwijfeld voor ogen, toen hij op

2 maart 2006 tot de Romeinse priesters zei: „Zeg tot de moeders: 'De paus dankt jullie! Hij dankt jullie omdat jullie het leven hebben geschonken, omdat jullie dit groeiende leven helpen en zo een menselijke wereld oprichten en een bijdrage willen leveren aan de toekomst van de mens. En dat doen jullie, doordat jullie niet alleen het biologische leven schenken, maar ook het hart van het leven meedelen. Jullie dragen er namelijk toe bij dat men Jezus leert kennen en dat jullie kinderen worden ingeleid in de kennis, de vriendschap met Jezus'.”

Tom Zwaenepoel, *Het Heiligenboek. Levenswijsheid van honderd en enige heiligen*, Lannoo, Tielt, 2008, ISBN 978 90 209 8041 7. Dit boek is helaas uitverkocht.

Omroep

3 mei, 22.15 uur, Canvas. *Un prophète*, Franse misdaadfilm uit 2009 over de negentienjarige moslim Malik die in de gevangenis in het Corsicaanse misdaadmilieu verzeilt, wat kwaad bloed zet bij Corsicanen zowel als bij moslims. Maar Malik leert snel en zoekt zijn eigen weg.

4 mei, 20.35 uur, VRT één. *Agadir, Marokko*, aflevering van de serie *Beste vrienden*, waarin twee bekende vriendenkoppels – in dit geval actrices Tatyana Beloy en Rilke Eyckermans en acteurs Michel Van Dousselaere en Ludo Hoogmartens – worden uitgenodigd op een buitenlandse locatie. De 'BV's' gaan ter plaatse op zoek naar een symbool van vriendschap. Daarvoor moeten ze hindernissen overwinnen, waarbij hun vriendschap hen kan helpen en wij de band tussen de vrienden leren kennen.

5 mei, 14.05 uur, VRT één. *Black Narcissus*, Brits melodrama uit 1947 over vijf nonnen die in de Himalaya een missiepost moeten uitbouwen. In een verlaten klooster richten ze een school en een ziekenhuis in, maar op die prachtige en tegelijk onheilspellende plek krijgen ze niet alleen af te rekenen met de natuurelementen en een vijandige lokale bevolking, ze worden er ook nog geconfronteerd hun eigen onderdrukte gevoelens.

De vrome kudde

Sollicitatie *Ingezonden door Urbain Vrijdaghs*

Drie werklozen reageren op een advertentie „Mijnwerkers gevraagd”. Na een telefonisch onderhoud worden ze samen uitgenodigd voor een sollicitatiegesprek. De eerste vraag luidt: „Heeft u werkervaring?” Alle drie antwoorden ze bevestigend om een goede indruk te maken. Dan komt de tweede vraag: „In welke mijn heeft u gewerkt?”

Antwoordt de eerste:

– In Blankenberge.

Hij is verbaasd dat hij meteen mag vertrekken. Slimmer geworden door die ervaring, zegt de tweede snel:

– Ik heb in Winterslag gewerkt.

Waarop de ondervrager:

– En hoe diep ging u daarbij ondergronds, mijnheer?

Zegt de tweede:

– Oh, toch wel zo'n drie meter.

Ook hij mag vertrekken. De derde die nu al een stuk wijzer is geworden, antwoordt eerst „Winterslag” vervolgens „650 meter”. Mild gestemd door die antwoorden vraagt de aanwerfer of hij zijn lamp op de helm of op de borst droeg. Zegt de derde:

– Maar ik heb nooit in de nachtploeg gewerkt.

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze rubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? **KERK & leven · Vrome Kudde**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03 210 08 49, e-mail devromekudde@kerknet.be.

veruk- king buiten- sporig	↓	voorkeur oosters	↓	eindstrijd ijzeren mondstuk	↓	in de buurt van	↓	Griekse letter aan- tekening	↓
↓		↓		3				↓	
vervoer- middel streling	→	4				slang luipaard	→		2
↓			vloer- kleed	→	5	↓			com- plexie
Japane se munt alsmede	→		↓	berg- plaats sigaretten- papier	→		zilver ontvang- kamer	→	↓
↓							↓	houding	
projectie- plaatje	moment kunst- taal	→		1	kegel- vormig	→		↓	
↓	↓		roofdier inhouds- maat	→				7	
deftige vrouw hond	6		↓		wijnsoort	8			
↓						troef- kaart	→		

Ontdek meer en andere puzzels in onze puzzelboeken en -tijdschriften.

DEPUZZELAAR

© De Puzzelaar

Oplossing van de puzzel van vorige week: **DOUANIER**

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---